Nederlandstalige Rechtbank
van eerste aanleg Brussel, 8 november 2019,
strafzaken

Vonnis

na tegenspraak t.a.v.
C. J., eerste beklaagde
G. J., tweede beklaagde

23ste kamer

Vonnisnummer/ Griffienummer
52795 / 2019

Datum van uitspraak
8 november 2019
Dossiernaam
C. J.
& G. J.

Notitienummer parket
BR.37.F1.40081/2013

Rolnr. 13N059346

Aangeboden op

Ref. Griffie : 13 - 38
OR: D. B.
PK : D.

IN ZAKE VAN:

DE HEER PROCUREUR DES KONINGS bij het parket van Brussel, in naam van zijn ambt

TEGEN :

1. **C. J.,** geboren in Thailand te (…) op (…), die gedomicilieerd is te (…)

2. **G. J.**, geboren te (…) op (…), die gedomicilieerd is te (…).

die verschenen in persoon en bijgestaan werden door mr. E. C., advocaat

BEKLAAGDEN

1. TENLASTENLEGGINGEN

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het Strafwetboek;

Tussen 1 januari 2007 en 9 februari 2016, terwijl de feiten de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde misdadig opzet zonder onderbreking gedurende vijf jaar of meer;

A. Mensenhandel in het kader van art. 380 § 1.4° Sw – exploitatie van andermans ontucht of prostitutie met verzwarende omstandigheden
het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van de controle over hem teneinde ten aanzien van deze persoon, het misdrijf te laten plegen dat bedoeld wordt in artikel 380 § 1. 4° van het Strafwetboek, te weten het exploiteren, op welke manier ook, van eens anders ontucht of prostitutie, waarbij zijn toestemming van geen belang was.
(art. 433 quinquies §§ 1. 1° en 2 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken.
(art 433 septies 2°, en 433 novies lid 1 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang.
(art. 433 septies 3°, 433 novies lid 1, en 483 Sw)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt.
(art. 433 septies 6°, en 433 novies lid 1 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet.

(art. 433 octies 2°, en 433 novies lid 1 Sw)
meer bepaald, in het kader van een criminele organisatie operatief in Thailand en België, met gebruik van listen en door misbruik te hebben gemaakt van hun kwetsbare toestand, tegen betaling van bedragen van 30.0(XJ tot SO.CXX) EUR, een niet nader bepaald aantal Thaise vrouwen te hebben geronseld en naar België te hebben gesmokkeld, met als doel hen seksueel uit te buiten,
en minstens
1.
in het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in het gerechtelijk arrondissement Leuven, en, op grond van de artikelen 10ter en 12 VT.Sv., in Thailand,

van 28 augustus 2008 tot 21 november 2013,

door **C. J.**,

ten nadele van A. S., geboren op (…),

2.
in het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in het gerechtelijk arrondissement Leuven, en, op grond van de artikelen 10ter en 12 VT.Sv., in Thailand

van 4 november 2008 tot 4 november 2009,

door **C. J.**,

ten nadele van S.-K. A., geboren op (…),

3.
in het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in het gerechtelijk arrondissement Leuven, en, op grond van de artikelen 10ter en 12 VT.Sv., in Thailand,

van 12 augustus 2009 tot 14 januari 2010,

door **C. J.,**

ten nadele van S.-K. N., geboren op (…),

4.
in het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in het gerechtelijk arrondissement Leuven, en, op grond van de artikelen 10ter en 12 VT.Sv., in Thailand

tussen 3 februari 2010 en 3 februari 2011,

door **C. J.,**

ten nadele van SO. S., geboren op (…),

5.
in het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in het gerechtelijk arrondissement Leuven, en, op grond van de artikelen 10ter en 12 VT.Sv., in Thailand

van 8 november 2012 tot 24 oktober 2015

door **G.** J. en **C.** J.,

ten nadele van N. K., geboren op (…),

B. mensenhandel met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting met verzwarende omstandigheden

het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of ander vormen van seksuele uitbuiting, waarbij zijn toestemming van geen belang was.
(art. 433 quinquies §§ 1. 1°, 2 en 4 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken.
(art. 433 septies lid 1. 2° en 2, en 433 novies lid 1 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang.
(art. 433 septíes lid 1. 3° en 2, 433 novies lid 1, en 483 Sw)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt.
(art. 433 septies lid 1. 6° en 2, en 433 novies lid 1 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet.
(art. 433 octies lid 1. 2° en 2, en 433 novies lid 1 Sw)

meer bepaald, in het kader van een internationaal georganiseerde criminele organisatie operatief in Thailand en België, met gebruik van listen en door misbruik te hebben gemaakt van hun kwetsbare toestand, tegen betaling van bedragen van 30.000 tot 50.000 EUR, een niet nader

bepaald aantal Thaise vrouwen te hebben geronseld en naar België te hebben gesmokkeld, met als doel hen seksueel uit te buiten,

en minstens,
1.
in het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in het gerechtelijk arrondissement Leuven, en, op grond van de artikelen 10ter en 12 VT.Sv., in Thailand,

van 19 november 2014 tot 8 februari 2016.

door **G.** J. en **C.** J.,

ten nadele van P. R., geboren op (…),

2.
in het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in het gerechtelijk arrondissement Leuven, en, op grond van de artikelen 10ter en 12 VT.Sv., in Thailand,

van 21 november 2014 tot 8 februari 2016,

door **G.** J. en **C.** J.,

ten nadele van S. K., alias S. C., geboren op (…) en overleden op (…),

3.
in het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in het gerechtelijk arrondissement Leuven, en, op grond van de artikelen 10ter en 12 VT.Sv., in Thailand,

van 7 mei 2015 tot 8 februari 2016,

door **G**. J. en **C**. J.,

ten nadele van W. T., geboren op (…),

4.
in het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in het gerechtelijk arrondissement Leuven, en, op grond van de artikelen 10ter en 12 VT.Sv., in Thailand,

van 1 juli 2015 tot 8 februari 2016,

door **G.** J. en **C.** J.,

ten nadele van SA. S., geboren op (…),

5.
in het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in het gerechtelijk arrondissement Leuven, en, op grond van de artikelen 10ter en 12 VT.Sv., in Thailand,

van 24 november 2015 tot 8 februari 2016,

door **G.** J. en **C.** J.,

ten nadele van A. T., geboren op (…),

C. leidend persoon criminele organisatie

leidend persoon te zijn geweest van een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft.
(art. 324 bis en 324 ter § 4 Sw)

in het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in het gerechtelijk arrondissement Leuven, en, op grond van de artikelen 10ter en 12 VT.Sv., in Thailand,

van 28 augustus 2008 tot 8 februari 2016,

door **C.** J.,

meer bepaald, leidend persoon te zijn geweest van een internationaal georganiseerde criminele organisatie operatief in Thailand en België, met als doel het op grote schaal plegen van mensenhandel met het oog op seksuele uitbuiting met verzwarende omstandigheden, zoals nader omschreven in de tenlasteleggingen A, B, D,E, F en G,

D. exploitatie van andermans ontucht of prostitutie met verzwarende omstandigheden

op welke manier ook, een anders ontucht of prostitutie te hebben geëxploiteerd.
(art. 380 § 1. 4°, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

met de omstandigheid dat de dader daarbij direct of indirect gebruik heeft gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige andere vorm van dwang.
(art. 380 § 3. 1°, 382§§9 1 en 4, en 483 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofdbedrijvigheid of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet, en de dader daarbij misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid.
(art. 380 § 3. 2°, 381, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

meer bepaald, in het kader van een internationaal georganiseerde criminele organisatie operatief in Thailand en België, een niet nader bepaald aantal Thaise vrouwen seksueel te hebben uitgebuit,

en minstens,
1.
in het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in het gerechtelijk arrondissement Leuven,

van 28 augustus 2008 tot 21 november 2013,

door **C.** J.,

ten nadele van A. S., geboren op (…), ten bedrage van 69.600 EUR,

2.
in het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in het gerechtelijk arrondissement Leuven,

van 4 november 2008 tot 4 november 2009,

door **C.** J.,

ten nadele van S.-K. A., geboren op (…), ten bedrage van 40.200 EUR,

3.
in het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in het gerechtelijk arrondissement Leuven.

van 12 augustus 2009 tot 14 januari 2010,

door **C.** J.,

ten nadele van S.-K. N., geboren op (…), ten bedrage van 34.800 EUR,

4.
in het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in het gerechtelijk arrondissement Leuven,

tussen 3 februari 2010 en 3 februari 2011,

door **C.** J.,
ten nadele van SO. S., geboren op (…), ten bedrage van 40.200 EUR,

5.
In het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in het gerechtelijk arrondissement Leuven,

van 8 november 2012 tot 24 oktober 2015,

door **G.** J. en **C.** J.,

ten nadele van N. K., geboren op (…), ten bedrage van 54.000 EUR.

E. exploitatie van andermans ontucht of prostitutie met verzwarende omstandigheden
op welke manier ook, eens anders ontucht of prostitutie te hebben geëxploiteerd.
(art. 380 § l. 4° en 7, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

met de omstandigheid dat de dader daarbij direct of indirect gebruik heeft gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige andere vorm van dwang.
(art. 380 55 3. 1° en 7, 382 §§ 1 en 4, en 483 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofdbedrijvigheid of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet, en de dader daarbij misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid.
(art. 380 §§ 3. 2° en 7, 381, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

meer bepaald, in het kader van een internationaal georganiseerde criminele organisatie operatief in Thailand en België, een niet nader bepaald aantal Thaise vrouwen seksueel te hebben uitgebuit,
en minstens

1.
in het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in het gerechtelijk arrondissement Leuven,

van, 19 november 2014 tot 8 februari 2016,

door **G.** J. en **C**. J.,

ten nadele van P. R., geboren op (…), ten bedrage van 12.100 EUR,

2.
in het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in het gerechtelijk arrondissement Leuven,

van 21 november 2014 tot 8 februari 2016,

door **G.** J. en **C**. J.,

ten nadele van S. K., alias S. C., geboren op (…) en overleden op (…), ten bedrage van 50.000 EUR,

3.
in het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in het gerechtelijk arrondissement Leuven,

van 7 mei 2015 tot 8 februari 2016

door **G**. J. en **C.** J.,

ten nadele van W. T., geboren op (…), ten bedrage van 30.000 EUR,

4.
in het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in het gerechtelijk arrondissement Leuven,

van 1 juli 2015 tot 8 februari 2016,

door **G.** J. en **C.** J.,

ten nadele van SA. S., geboren op (…), ten bedrage van 2.600 EUR

5.
In het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in het gerechtelijk arrondissement Leuven,

van 24 november 2015 tot 8 februari 2016,

door **G.** J. en **C.** J.,

ten nadele van A. T., geboren op (…), ten bedrage van 10.760 EUR.

F. verwerven criminele vermogensvoordelen

zaken bedoeld in artikel 42. 3° van het Strafwetboek, namelijk vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en inkomsten uit de belegde voordelen te hebben gekocht, te hebben geruild of om niet te hebben ontvangen, te hebben bezit, bewaard of beheerd, ofschoon hij op het ogenblik van de aanvang van deze handelingen, de oorsprong van die zaken kende of moest kennen
(art. 505 lid 1, 2° Sw)
meer bepaald,

1.
in het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in het gerechtelijk arrondissement Leuven, en, op grond van de artikelen 10ter en 12 VT.Sv., in Thailand,

tussen 1 januari 2011 en 31 december 2011,

door **C.** J.,

een totaalbedrag van 10.120 EUR,
(PV35505/14, PV2616/14 en PV43574)

2.
in het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in het gerechtelijk arrondissement Leuven, en, op grond van de artikelen 10ter en 12 VT.Sv., in Thailand,

tussen 1 januari 2012 en 31 december 2012,

door **C**. J.,

een totaalbedrag van 12.279,25 EUR,
(PV35505/14, PV2616/14 en PV43574)

3.
in het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in het gerechtelijk arrondissement Leuven, en, op grond van de artikelen 10ter en 12 VT.Sv., in Thailand,

tussen 1 januari 2013 en 31 december 2013.

Door **C.** J.,

een totaalbedrag van 16.867,89 EUR,
(PV3550S/14, PV2616/14 en PV43574)

4.
in het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in het gerechtelijk arrondissement Leuven, en, op grond van de artikelen 10ter en 12 VT.Sv., in Thailand,

tussen 1 januari 2014 en 31 december 2014,

door **C**. J.,

een totaalbedrag van 17,906,28 EUR,
(PV35505/14, PV2616/14 en PV43574)

5.
in het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk. meer bepaald in het gerechtelijk arrondissement Leuven, en, op grond van de artikelen 10ter en ,12 VT.Sv., in Thailand,

tussen 1 september 2014 en 30 september 2014,

door **C**. J.,

een bedrag van 49.500 EUR van de inverdenkinggestelde G. J. op een Thaise bankrekening te hebben ontvangen,
(PV6491/16)

6.
in het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in het gerechtelijk arrondissement Leuven, en, op grond van de artikelen 10ter en 12 VT.Sv., in Thailand,

op 26 september 2014,

door **C.** J.,

een bedrag van 10.500 EUR van de inverdenkinggestelde G. J. op een Thaise bankrekening te hebben ontvangen,
(PV6491/16)

G. verbergen aard, oorsprong, vindplaats, vervreemding, verplaatsing of eigendom criminele vermogensvoordelen

de aard, oorsprong, vindplaats, vervreemding, verplaatsing of eigendom van de in artikel 42. 3° van het Strafwetboek bedoelde zaken, namelijk vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en inkomsten uit de belegde voordelen, te hebben verheeld of verhuld, ofschoon hij op het ogenblik van de aanvang van deze handelingen de oorsprong van die zaken kende of moest kennen.
(art. 505 lid 1. 4° Sw)

meer bepaald,
1.
in het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in het gerechtelijk arrondissement Leuven, en. op grond van de artikelen 10ter en 12 VT.Sv., in Thailand,

tussen 1 januari 2(007 en 31 december 2013, meermaals, op niet nader bepaalde data,

door **C.** J.,

een totaalbedrag van 57.637,50 EUR naar verschillende begunstigden in (…) Thailand, waaronder voornamelijk familieleden, te hebben overgeschreven,
(PV35505/14, PV2616/14 en PV43574)

2.
in het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in het gerechtelijk arrondissement Leuven, en, op grond van de artikelen IC)ter en 12 VT.Sv., in Thailand,

tussen 1 september 2014 en 30 september 2014,

door **G.** J.,
een bedrag van 49.500 EUR naar de Thaise bankrekening van inverdenkinggestelde C. J. te hebben overgeschreven,
(PV6491/16)

3.
in het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in het gerechtelijk arrondissement Leuven, en, op grond van de artikelen 10ter en 12 VT.Sv., in Thailand,

op 26 september 2014,

door **G.** J.,

een bedrag van 10.500 EUR naar de Thaise bankrekening van C. J. te hebben overgeschreven,
(PV6491/16)

4.
in het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in het gerechtelijk arrondissement Leuven, en, op grond van de artikelen 10ter en 12 VT.Sv., in Thailand,

op 15 juli 2015,

door **C.** J.,

een bedrag van 400.000 THB, equivalent aan ongeveer 10.000 EUR in cashgeld te hebben gestort op een Thaise spaarrekening
(PV6491/16)

5.

in het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in het gerechtelijk arrondissement Leuven, en, op grond van de artikelen 10ter en 12 VT.Sv., in Thailand,

op 10 oktober 2015,

door **C.** J.,

een bedrag van 1.850 EUR, bestaande uit twee enveloppen met als inhoud 900 EUR en 950 EUR cashgeld, verkregen van P. R.,
(PV42389/15)

6.
in het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in het gerechtelijk arrondissement Leuven, en, op grond van de artikelen 10ter en 12 VT.Sv., in Thailand,

op 3 november 2015,

door **C.** J.,

een bedrag van 500.000 THB, equivalent aan ongeveer 12.500 EUR,
(PV6491/16)

H deel uitmaken van een criminele organisatie

zelfs zonder de bedoeling een misdrijf in het raam van een criminele organisatie te plegen of daaraan deel te nemen op één van de in de artikelen 66 tot 69 van het Strafwetboek bedoelde wijzen, wetens en willens betrokken te zijn geweest bij een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft.
(art. 324 bis en 324 ter § 1 Sw)

In het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in het gerechtelijk arrondissement Leuven,

van 1 september 2014 tot 8 februari 2016,

door **G.** J.,

meer bepaald, te hebben deelgenomen aan de voorbereiding of uitvoering van de activiteiten, zoals onder meer het vervoeren van de slachtoffers naar en van luchthavens en de ontuchthuizen en het witwassen van de illegale inkomsten, van een internationaal georganiseerde criminele organisatie operatief in Thailand en België, met als doel het op grote schaal plegen van mensenhandel met het oog op seksuele uitbuiting met verzwarende omstandigheden, zoals nader omschreven in de tenlasteleggingen A, B, D, E, F en G,

2 PROCEDURE

De zaak werd verwezen door de raadkamer op 1 februari 2019. De raadkamer heeft verzachtende omstandigheden aangenomen in haar verwijzingsbeschikking zodat de rechtbank bevoegd is om kennis te nemen van de feiten die door het Openbaar Ministerie als een misdaad zijn gekwalificeerd.

De beklaagden werden op verzoek van de procureur des Konings gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van de 23ste kamer van de Nederlandstalige Rechtbank van Eerste Aanleg Brussel op 22 maart 2019, datum waarop de zaak werd uitgesteld teneinde de partijen toe te laten de zaak in staat te stellen. Op 7 juni 2019 diende de zaak te worden uitgesteld om de verdediging toe te laten te antwoorden op een door het openbaar ministerie neergelegde zittingsnota.

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 22 maart 2019, datum waarop de zaak werd uitgesteld naar de zitting van 7 juni 2019 en vervolgens naar 20 september 2019, waarna de debatten werden gesloten en de zaak werd in beraad genomen.

De bepalingen van de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken werden nageleefd.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie en de aanwezige partijen, bijgestaan door hun raadsman en een beëdigd tolk.

3 BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1 Feiten en relevante elementen van het onderzoek

1.
Op basis van politionele informatie verneemt de Federale Gerechtelijke Politie Brussel in oktober 2013 dat in een bar in de Aarschotstraat een Thais meisje is tewerk gesteld voor rekening van een Thaise man, die meestal in Thailand zou verblijven.

De politiediensten kunnen via een controleactie in de Aarschotstraat een Thais meisje terugvinden en haar identificeren als N. K..

2.
Er worden verschillende gezelschapsdames van bars in de Aarschotstraat verhoord waaruit blijkt dat een Thaise vrouw gekend onder de naam “J.“ verantwoordelijk zou zijn voor het plaatsen van

Thaise meisjes in de bars. Zij staat in contact met de gezelschapsdames en haalt tevens de inkomsten van de prostituees op.

Zo is het “J.“ die bij de gezelschapsdames S. M. en H. H. H. informeert of er nog plaatsen beschikbaar zijn. “J." wordt door de twee voornoemde gezelschapsdames op foto herkend als de persoon die kwam vragen naar plaats in de vitrine. Dit leidt tot de identificatie van “J." als C. J., verder eerste beklaagde .

N. L. verklaart dat tijdens haar periode als gezelschapsdame er vier Thaise meisjes tewerkgesteld waren in haar bar in de Aarschotstraat (…). Er was, volgens haar, duidelijk een link tussen deze meisjes die allen spraken van een “zus" die hun reis van Thailand en hun documenten regelde, evenals hun verblijf in België. De prostituees vertelden dat ze 100 EUR per dag aan deze zus moesten betalen. Eén van deze meisjes vertelde dat deze zus vaak naar het casino ging.

Deze vier meisjes waren de genaamden:
- A. S.,
- SO. S.,
- S.-K. A.,
- S.-K. N.,

3.
De politiediensten bevragen de diensten van financiën aangaande het belastbaar inkomen van eerste beklaagde. Hieruit blijkt dat, zoals weergegeven in PV 35505/2014, eerste beklaagde slechts verwaarloosbare (beroeps)inkomsten zou hebben.

In tegenstelling tot deze beperkte bedragen, levert de bevraging van W. U. en de bankinstellingen een heel ander resultaat op aangezien de overschrijvingen en debetverrichtingen op naam van eerste beklaagde resulteren in een totaal bedrag van 118.961,55 EUR voor de periode tussen 2007 en 2014 (PV 35505/14, PV 43574/2014 en PV 2616/2014).

4.
De politiediensten proberen via het mogelijke verblijfsadres van eerste beklaagde aan de (…) te (…) meer informatie te bekomen over de mogelijke activiteiten van eerste beklaagde.

Via identificatie van het telefoonnummer (…), dat in oktober 2014 staat ingeschreven bij T. op het adres van eerste beklaagde, komt de politie uit bij G. J., verder tweede beklaagde.

Het is voor de politiediensten in eerste instantie niet duidelijk wat de link is tussen eerste en tweede beklaagde.

Evenwel blijk uit het Facebookprofiel van tweede beklaagde, waarop hij een foto post van hem en zijn vriendin, dat hij sinds augustus 2014 een relatie heeft met eerste beklaagde.

5.
Op 1 december 2014 controleren de politiediensten bar (…) aan (…) te Schaarbeek.

Bij deze controle wordt een Thaise prostituee aangetroffen, namelijk P. R. (proces verbaal 48286/2014), die gelinkt zou kunnen worden aan eerste beklaagde. Zij geeft namelijk als verblijfsadres “(…)“ op.

Volgens de verbalisanten heeft de gezelschapsdame van bar (…) tijdens de controle meegedeeld dat P. R. in de bar werd geplaatst door een zekere J..

6.
Op 16 december 2014 wordt door de politiediensten tijdens een controle een andere Thaise prostituee geïdentificeerd die tewerk is gesteld in de Aarschotstraat in bar (…), namelijk S. K. (proces verbaal 50456/2014). Zij zou volgens de documenten in haar bezit verblijven te (…).

Deze vrouw was volgens deze gezelschapsdame met haar “nicht” naar de bar gekomen om te informeren naar een vrije plaats.

7.
Diezelfde dag wordt door de politie eveneens vastgesteld dat de Thaise N. K. na een jaar afwezigheid terug is gekeerd naar bar (…).

Tijdens controles in 2012 en 2013 zou zij als verblijfsadres (…) hebben opgeven.

De gezelschapsdame van bar (…) deelt mee dat “J.“ de beslissing heeft genomen om het meisje in de Aarschotstraat als vitrineprostituee tewerk te stellen. N. K. zou haar geld moeten afgeven aan deze “J.“ (PV 050821/2014).

8.
Uit een observatie op 16 december 2014 blijkt dat P. R. en S. K. elkaar kennen en dat zij zich samen met dezelfde bus verplaatsen na afloop van hun shift (PV 50754/14).

9.
Bij nazicht van de contacten met het telefoonnummer (…), nummer dat werd doorgegeven door de "nicht” van S. K. aan de gezelschapsdame B. T., blijkt dat dit nummer contact heeft met de Thaise meisjes en de gezelschapsdames. Eveneens heeft dit nummer veel contacten met tweede beklaagde.

Vermits de politiediensten, vooral door de talrijke contacten met tweede beklaagde, vermoeden dat dit nummer wordt gebruikt door eerste beklaagde wordt er eind augustus 2015 een tap bevolen en kan de gebruikster van dit nummer effectief geïdentificeerd worden als eerste beklaagde.

Deze afluistermaatregel levert voor de onderzoekers relevante informatie op in die zin dat er onder andere gesprekken zijn met P. R. waaruit blijkt dat eerste beklaagde haar aanspreekt over de huurgelden die moeten worden betaald voor de vitrines gebruikt door de prostituees, P. R. eerste beklaagde aanspreekt als ‘mama’ en waarbij eerste beklaagde haar aanmaant om te betalen omdat zij anders het geld aan de moeder van P. R. zal moeten vragen.

Er zijn tevens contacten met de gezelschapsdames. Zo is er een gesprek tussen eerste beklaagde en de gezelschapsdame van bar (…), de genaamde H. H. H., om haar te vragen of zij een meisje kan plaatsen in de bar. Er is eveneens een gesprek met de gezelschapsdame van bar (…) aan de Aarschotstraat, A. D. A., waarbij gesproken wordt over een probleem met de bussen naar Brussel en eerste beklaagde vraagt of er ook nog plaats is voor een nieuw meisje.

Eveneens heeft eerste beklaagde gesprekken aangaande de documenten van de prostituees. Zo is er een gesprek met een zekere 'E.', waaruit blijkt dat eerste beklaagde geld leent aan de Thaise vrouwen om hun visa te verkrijgen en dit geld naderhand opnieuw terugneemt nadat de documenten zijn verkregen.

10.
Er wordt eveneens een afluistermaatregel bevolen op het nummer van tweede beklaagde waaruit blijkt dat hij samen met eerste beklaagde en N. K. naar Thailand zal afreizen voor een maand.

11.
Tijdens politiecontroles in december 2015 stellen de agenten vast dat er een nieuw Thais meisje opduikt in de vitrine in de Aarschotstraat (…), namelijk A. T.. Zij werkt in dezelfde bar als W. T., die daar sinds eind november werd tewerkgesteld.

De meisjes geven aan samen te verblijven te (…).

Het is eerste beklaagde die, zoals uit tapgesprekken blijkt, contact opneemt met de gezelschapsdame A. D. A. om te informeren naar plaats en haar op de hoogte te houden van het werkrooster en de verplaatsingen van W. T. en A. T..

12.
S. K. blijkt ondanks haar uitwijzing in juni 2015 ook terug aan het werk te zijn sinds eind september 2015, doch nu onder de naam S. C..

Zij toont tijdens de politiecontrole een "verblijfsdocument" dat werd opgesteld door advocaat D. M.. Een gelijkaardig document werd tijdens eerdere controles aangetroffen bij N. K. en S. K..

Als verblijfsadres geeft ze op (…), waar ze zou verblijven samen met P. R..

13.
Tijdens de telefoontap op het nummer van eerste beklaagde komt het onderwerp 'verblijfsdocumenten' ter sprake met een genaamde "D." waarbij eerste beklaagde uitlegt hoe gemakkelijk het is voor de meisjes om na uitwijzing terug te keren. Tussen beiden is er eveneens sprake van het opstellen en ophalen van bepaalde documenten.

"D." werd geïdentificeerd op basis van zijn telefoonnummer als C. D., een tolk Thais - Frans. Tijdens de gesprekken met eerste beklaagde blijkt dat hij goed op de hoogte is van wat er gaande is met de Thaise meisjes.

14.
Tijdens een observatie op de woning van eerste en tweede beklaagde wordt duidelijk dat W. T. en A. T. bij het koppel verblijven en zich samen met de bus naar hun werk verplaatsen.

15.
Tijdens de huiszoeking op 8 februari 2016, die plaats vindt in de woning waarnaar eerste en tweede beklaagde kort voordien verhuisden, namelijk (…) te (…), wordt het vermoeden dat de vrouwen verblijven op hetzelfde adres bevestigd en worden volgende personen aangetroffen:

- G. J.
- C. J.
- A. T.
- W. T.
- SA. S.

Er worden Thaise paspoorten, verblijfsdocumenten, pasfoto's, reisdocumenten overschrijvingsformulieren van W. U., uittreksels van Thaise bankrekeningen, leningsdocumenten en notities van A. T., die mogelijks betrekking hebben op de bedragen die zij aan eerste beklaagde zou hebben afbetaald, in beslag genomen. Er wordt eveneens 1.395 EUR cash aangetroffen in een handtas van eerste beklaagde. De aanwezige gsm-toestellen en computers worden in beslag genomen en uitgelezen.

16.
Er vindt eveneens een huiszoeking plaats bij C. D. in zijn woning te (…). Tijdens de huiszoeking worden kopieën van paspoorten, visa en pasfoto's gelinkt aan de prostituees in beslag genomen.

17.
Op diezelfde dag worden verschillende Thaise vrouwen verhoord, waaronder de vrouwen die in de woning in (…) zijn aangetroffen.

A. T. (roepnaam M.) verklaart onder meer dat zij op 25 november 2015 is aangekomen in België, en dat zij vertrokken is in (…) (Thailand).

- Reis

Zij verklaart dat haar reis naar België georganiseerd is door een zekere 'T.' en dat zij wist dat zij in de prostitutie zou belanden.

- J.

Zij verklaart eerste beklaagde te kennen als J., die ook afkomstig is uit (…).
Zij zou samenwonen met eerste beklaagde in (…), en eveneens met tweede beklaagde die de vriend is van eerste beklaagde en die zij aanduidt als P. (grote papa).
Het zouden eerste en tweede beklaagde zijn die haar aan de luchthaven hebben afgehaald in België.
Eerste beklaagde heeft ook de plaats in de bar voor haar gevonden. Het is eerste beklaagde die bepaalt waar de meisjes tewerkgesteld worden.
Eerste beklaagde heeft een document gegeven dat haar toelaat om in België te verblijven en wat ze moet tonen in geval van controles, het betreft hier de brief afgeleverd door de advocaat Meester M. D..

- Betalingen

Volgens haar verklaring betaalt ze maandelijks 600 EUR aan eerste beklaagde voor onderdak en eten. Voor de 'vitrine' moet zij 245 EUR per dag betalen aan de gezelschapsdame van de bar.

18.
Aan eerste beklaagde zou zij in Thailand 500.000 BATH (omgerekend ongeveer 12.500 EUR) betaald hebben voor de reis en het verblijf. Voor deze geldsom zou eerste beklaagde zorgen voor het paspoort, een voorlopige verblijfplaats in (…) en een gegarandeerde plaats in de vitrine.
Aanvankelijk stelt zij dat zij verder niets moet betalen aan eerste beklaagde maar dat zij, indien mogelijk, 150 EUR per dag aan haar betaalt. Dit bedrag stort eerste beklaagde door aan diegenen waarbij A. T. schulden heeft.

Ook P. R. (roepnaam A.) wordt verhoord.

- Reis

zij stelt dat zij geld nodig had, een zekere J. uit de provincie Udon Thani (Thailand) al veel meisjes naar Europa had laten reizen en zij haar kans gewaagd heeft. Zij zou op 24 november 2014 in België zijn aangekomen.

- J.

J. heeft haar in het bezit gesteld van de nodige identiteits- en reisdocumenten. Het is J. die haar een document heeft overhandigd dat ze diende te tonen aan de douane in Malta.
Het is eerste beklaagde die haar is komen ophalen op de luchthaven bij haar aankomst in België, zij herkent eerste beklaagde als J. en stelt dat deze haar naar de bars bracht waar zij zich zou prostitueren. P. R. wist op voorhand welk werk zij in België zou doen. Het was eerste beklaagde die de plaatsen regelde en die de instructies gaf tot opgave van een vals verblijfsadres waarvoor ze de meisjes een papiertje meegaf. Zij kreeg van eerste beklaagde daarenboven een document dat ze moest tonen bij controles, dit document is de brief van de advocaat Meester M. D.,
Zij woonde samen met eerste beklaagde en haar echtgenoot, eerst in (…) en daarna in (…).
Aangezien eerste beklaagde meer meisjes liet overkomen uit Thailand die bij haar inwoonden zou P. R. zich gekneld hebben gevoeld en verhuisd zijn met toestemming van eerste beklaagde.

- Betalingen

In totaal betaalde P. R. 12.500 EUR aan eerste beklaagde, zijnde 5.500 EUR dat eerste beklaagde zou hebben betaald voor haar reis, 300 EUR per 6 maanden voor haar visum en 600 EUR per maand voor onderdak en eten.
P. R. zou al haar schulden hebben afbetaald en zou geld hebben gestuurd naar haar familie in Thailand via de gezelschapsdame van bar (…).

SA. S. (roepnaam B.) verklaart dat zij op eigen houtje is vertrokken naar België.

- Reis

In haar verhoor geeft SA. S. aan dat ze zelf haar reis heeft bekostigd en geregeld. Zij zou slechts enkele dagen geleden zijn aangekomen in België, namelijk op 3 februari 2016.

- J.

Eenmaal aangekomen zou zij door een zekere J. geïntroduceerd zijn in het prostitutiemilieu in Brussel. Zij stelt de identiteit van J. niet te kennen maar herkent haar op een foto als eerste beklaagde. Het is tijdens een rit in de Aarschotstraat in aanwezigheid van tweede beklaagde dat eerste beklaagde haar uitlegt wat de huurprijzen van de vitrines zijn en wat er van haar verwacht wordt.

W. T. (roepnaam T.) wordt eveneens die dag verhoord en verklaart dat zij in augustus 2015 zou zijn aangekomen in België.

- Reis

19.
Haar reis werd in Thailand geregeld door een zekere 'T.', die haar bij haar vertrek begeleidde tot aan de check in. Hij heeft ook haar paspoort en vliegtickets geregeld. T. heeft de wijzigingen in haar traject ook samen met eerste beklaagde geregeld.

- J.

In België is zij aan de luchthaven afgehaald door een zekere J. en haar man.
Zij verklaart te werken als prostituee aangezien zij geld moest verdienen voor J., doch zij zou op voorhand geweten hebben dat zij als prostituee zou werken in België.
J. heeft haar voorgesteld aan de gezelschapsdames.
Zij heeft van eerste beklaagde een document ontvangen dat ze zou moeten voorleggen in geval van een controle, dit betreft het document van advocaat Meester M. D..
Tijdens deze controle moesten ze op instructie van eerste beklaagde een verkeerd adres opgeven.
Eerste beklaagde werkt niet meer en ontvangt gewoon geld, ze vermoedt dat dit tussen de 500 à 700 EUR per dag is.

- Betalingen

Eerst moet W. T. aan J. 30.000 EUR betalen, die bijna afbetaald is, maar J. zou haar thans hebben meegedeeld dat nog 7.000 EUR extra moet worden betaald voor de verlenging van haar verblijf alvorens zij geld voor zichzelf kan verdienen. W. T. zou een document hebben ondertekend voor een bedrag van 60.000 BATH (omgerekend ongeveer 14.000 EUR) dat is overhandigd aan J. via een tussenpersoon die vermoedelijk familie was van J..
W. T. zou ongeveer 1.000 EUR per dag verdienen waarvan zij 300 tot 500 EUR (per dag) afstaat aan J. om haar schulden af te betalen en 250 EUR vitrinerechten. Zij herkent eerste beklaagde als J..
Eerste beklaagde zou de meisjes in de vitrine plaatsen en zou dagelijks geld innen van hen. Zij zou ook maandelijks 600 EUR voor onderdak en eten moeten betalen aan eerste beklaagde.

18.
De beklaagden worden ook diezelfde dag verhoord.

Eerste beklaagde legt uit dat zij gekend is onder de naam J.

Ze is in 2004 naar België gekomen om te huwen en heeft tot 2014 in de sector van massagesalons en prostitutie gewerkt.

Sinds ze gestopt is, leeft ze van geld dat ze van Thailand meebrengt. Haar vriend, tweede beklaagde, zou haar een groot bedrag hebben overgemaakt dat ze op haar Thaise bankrekening heeft gestort.

Ze leeft samen met tweede beklaagde en enkele meisjes die elk ongeveer 300 EUR huur en kosten betalen en 200 EUR boodschappengeld.

Tweede beklaagde zou op de hoogte zijn geweest dat de meisjes in de prostitutie werkzaam waren maar hiermee niets te maken hebben.
Volgens haar verklaring zijn de meisjes van (…) vrijwillig naar de Aarschotstraat afgereisd om hier geld te verdienen. Hun reis zou worden geregeld door personen in Thailand. Deze meisjes weten op voorhand dat ze in de prostitutie terecht zullen komen.

Zelf ziet zij zich als een vriendin van de meisjes waarvan sommigen bij haar wonen. Dit is enkel om hen te helpen. Ze vraagt enkel 600 EUR huur per meisje, kosten inclusief. Ze zou ook soms geld hebben overgemaakt naar Thailand op vraag van de meisjes.

Eerste beklaagde ontkent iets te maken te hebben met de plaatsing van de meisjes en verklaart hun gezelschapsdames niet te kennen. Wanneer ze wordt geconfronteerd met de telefoongesprekken met de gezelschapsdames corrigeert ze haar eerdere verklaring en stelt dat zij deze contacten legde op vraag van de meisjes zelf. Ze zou ook soms meegaan naar de bars omdat de meisjes niet veel Engels spreken.

Bij de onderzoeksrechter bevestigt ze haar verklaring zoals afgelegd bij de politiediensten.

19.
In zijn verhoor verklaart tweede beklaagde dat hij samen met zijn verloofde leeft op de winsten die zij samen behalen in het casino, dit zou hun enige bron van inkomsten zijn. Zijn echtgenote werkt niet en hijzelf neemt sinds 2015 een sabatjaar.

Hij wordt geconfronteerd met de foto's van de meisjes die voorkomen in het dossier en herkent hen als vriendinnen van zijn verloofde die soms langs komen en overnachten. Hij stelt niet op de hoogte te zijn van hun prostitutie-activiteiten in de Aarschotstraat en ontkent hierbij elke betrokkenheid.

Tweede beklaagde stelt inderdaad 50.000 EUR te hebben overgeschreven via A. op de Thaise bankrekening van eerste beklaagde. Dit geld was afkomstig van de verkoop van zijn huis na echtscheiding.

Tweede beklaagde verklaart dat hij uit de lucht komt vallen als hij wordt geconfronteerd met de bedragen die eerste beklaagde heeft overgeschreven naar Thailand, met haar bankrekening en het feit dat zij op zoek ging naar vitrines voor de meisjes.

Bij de onderzoeksrechter bevestigt hij diezelfde dag zijn eerder afgelegde verklaring en ontkent alle betrokkenheid.

20.
C. D. wordt eveneens van zijn vrijheid beroofd en verhoord als verdachte op 8 februari 2016. Hij verklaart de naam van eerste beklaagde niet te kennen, doch bij het voorleggen van een fotopanel herkent hij eerste beklaagde als de genaamde J.. Hij verklaart verder dat hij in zijn hoedanigheid van vertaler/tolk als tussenpersoon fungeerde tussen J. en de advocaat M. D. voor het vertalen van bepaalde documenten en voor het bijwonen van vergaderingen waarbij moest worden getolkt.

21.

S. C., A. T. en SA. S. worden opgevangen door P. en wensen allen het statuut van slachtoffer mensenhandel aan te vragen.
S. C. verklaart op 10 februari 2016 dat zij bij J. en haar vriend in (…) woonde en dat zij op 9 december 2014 is toegekomen in België.

- J.

J. heeft alle praktische zaken geregeld voor haar reis naar België. Het is algemeen geweten in hun dorp dat J. dergelijke zaken kan regelen.
J. is haar samen met haar vriend komen afhalen aan de luchthaven. Ze hebben haar meegenomen naar hun verblijfplaats waar ook twee andere meisjes verbleven.
J. ging samen met haar naar de Aarschotstraat en gaf haar instructies over de tarieven.
Het was ook J. die haar na haar uitzetting uitlegde hoe ze op een andere naam een visum moest aanvragen. Hiervoor diende ze opnieuw te betalen.

- Bedragen

S. C. verklaart dat zij verschillende geldsommen moest betalen aan J., onder meer:

° 1.000.000 BATH (omgerekend ongeveer 28.000 EUR) voor de overkomst naar België,
° 1.000 EUR voor een ziekteverzekering,
° 600 EUR voor de huishuur,
° 3.600 EUR voor de huishuur met terugwerkende kracht,
° 7.000 EUR voor het document van de advocaat dat volgens J. een werkvergunning was geldig voor 6 maanden en nadien te vernieuwen.

SA. S. legt een tweede verklaring af. Zij stelt dat zij het statuut van slachtoffer van mensenhandel door middel van seksuele exploitatie wenst. Zij heeft 600.000 BATH geleend van een zekere ‘S.’ in Thailand en is ten einde raad aangezien zij niet weet hoe zij dit bedrag en de lopende intresten aan 5% per maand moet terugbetalen.

Ook A. T. legt een tweede verklaring af. Zij stelt dat zij bij een zekere ‘S.’ een lening is aangegaan in Thailand voor 600.000 BATH. De moeder van J. zou familie zijn van de moeder van de genaamde ‘S.’. De intresten op de lening zouden 5% per maand zijn. Zij dacht al 12.000 EUR terug te hebben betaald door dit geld aan J. te geven, doch toen zij telefonisch contact had met de genaamde ‘S.’ beweerde deze nog geen geld te hebben gezien. Zij stelt radeloos te zijn aangezien zij niet weet hoe de lening moet worden terugbetaald.

22.
In hun verhoren verwijzen de meisjes afzonderlijk van elkaar naar de naam “S.“. Deze persoon kadert in het afsluiten van de leningsovereenkomsten met het oog op het bekostigen van hun reis, evenals de naam “SA.". Deze personen zouden volgens de verklaringen van de slachtoffers mogelijk komen uit de entourage van eerste beklaagde.

A. T. overhandigt de politiediensten bij haar verhoor een foto op haar telefoon van de leningsovereenkomst die zij afsloot om naar België te kunnen komen. Uit de vertaling van deze tekst blijkt dat de overeenkomst werd aangegaan op 2 augustus 2015 tussen K. B. en S. A., vermoedelijk haar moeder, voor een ontleend bedrag van 750.000 BATH en waarbij een eigendomsakte als waarborg dient gegeven te worden. Bij het afsluiten van deze akte treedt eerste

beklaagde op als getuige. Deze akte wordt vertaald en aan het strafdossier gevoegd. Een Thaise jurist acht het document rechtsgeldig.

W. T. stelt in haar verhoor dat ze een leningsovereenkomst getekend bij “S.“ ten bedragen van 600.000 BATH om naar België te komen.

SA. S. maakt eveneens een kopie over van de door haar afgesloten leningsovereenkomst. Deze Thaise overeenkomst maakt deel uit van het strafdossier maar werd echter niet vertaald.

23.
De in het kader van de huiszoeking in beslag genomen Iphone (…) van eerste beklaagde wordt uitgelezen door de politiediensten.

Deze uitlezing bevestigt de gegevens uit de telefonie met name de contacten tussen eerste beklaagde en de gezelschapsdames van de bars aan de Aarschotstraat, het feit dat ze de meisjes opdrachten geeft, het overschrijven van grote geldsommen naar Thailand, afspraken met bepaalde personen uit Thailand over de aankomst en documenten voor de Thaise vrouwen.

In de Iphone (…) van eerste beklaagde worden ook chatgesprekken teruggevonden tussen haar en een zekere ‘T.’, een naam die geregeld opduikt in de verklaringen van de vrouwen als ze het over de organisatie van hun reis hebben.

Deze gesprekken vinden plaats tussen 4 januari 2015 en 29 januari 2016. Er wordt gesproken over de Thaise vrouwen die in België zijn of naar België overkomen, in het bijzonder over visa, paspoorten, vliegtuigtickets, het ophalen van de meisjes door eerste beklaagde op de luchthaven in België (onder andere A. T.) en het afbetalen van de schulden door de Thaise vrouwen.

24.
Op 24 februari 2016 wordt tweede beklaagde herverhoord waarbij hij nog steeds ontkent iets met de feiten te maken te hebben.

Hij leerde eerste beklaagde kennen tijdens haar professionele activiteiten in een vitrine te (…) in de zomer van 2014.

Hij verklaart dat toen hij samen ging wonen met eerste beklaagde N. K. er reeds woonde. Nadien zijn er nog andere meisjes zoals P. R., S. C. bij hen ingetrokken. De vrouwen betaalden aan eerste beklaagde huur maar hij weet niet hoeveel. Hij mocht zich van eerste beklaagde niet moeien met wat er zich tussen haar en de meisjes afspeelde.

25.
Een dag later wordt ook eerste beklaagde herverhoord.

Zij geeft aan dat zij zich zorgen maakt over de meisjes omdat de persoon die hun reis regelde, de genaamde “ T.“, die ondertussen aan de hand van de W. U. stortingen geïdentificeerd kon worden als M. R., over een groot netwerk beschikt. Deze man zou honderden meisjes naar Europa en Azië hebben gestuurd.

Eerste beklaagde stelt de man nooit te hebben ontmoet en de meisjes zouden hem beter kennen aangezien hij hun visa heeft geregeld en ze bij hem hebben verbleven in afwachting van hun vertrek. Zij zou hem enkel gecontacteerd hebben op vraag van vijf meisjes. De diensten van deze man waren betalend. Sommige meisjes betaalden aan haar en zij stortte de gelden door. Ook aan S., de dame van wie veel meisjes geld leenden, stortte eerste beklaagde de gelden door op vraag van de vrouwen.

Deze S. zou op vraag van eerste beklaagde de intresten voor de meisjes op de leningsovereenkomsten die werden afgesloten houden op 3% in plaats van de gebruikelijke 5%.

Als eerste beklaagde in Thailand verblijft zou ze door velen benaderd worden om hen te helpen te vertrekken. Als ze echt merkte dat het meisje niet verder kon, overhandigde ze het nummer van “T.“. Als alle papieren in orde zijn belt “T.“ haar op en zorgt zij dat het meisje in België opgevangen wordt.

Eerste beklaagde verklaart dat de meisjes die zij opving bij haar veilig waren en konden doen en laten wat ze wilden en op zichzelf mochten gaan wonen als ze dit wilden. Ze vreest dat de mensen uit het netwerk van “T.", die zich in Bali bevindt, hen elders zouden willen plaatsen als de prostituees zouden worden terug gestuurd. Ze vraagt uitdrukkelijk om de meisjes hier te laten zodat ze kunnen werken aangezien ze zo nog een inkomen hebben. In andere landen zijn de omstandigheden veel slechter voor hen.

Eerste beklaagde bevestigt eveneens dat de meisjes 30.000 EUR dienen af te betalen. Dit geld gaat naar “T.", de afbetaling van hun lening en de advocaat. Daarenboven moeten ze elk 600 EUR aan haar betalen voor huur, kosten en eten.

Eveneens verklaart ze dat C. D. haar heeft gezegd dat de advocaat 7.000 EUR kostte en dat de documenten die de advocaat afleverde 6 maanden geldig waren. Zelf heeft ze de advocaat nooit ontmoet, De informatie die ze over deze documenten ontving, kreeg ze van C. D.. Ze heeft C. D. trouwens leren kennen via Thaise mensen die hun verblijfsvergunning via Do hebben geregeld.

Eerste beklaagde verklaart dat ze haar partner nooit uitdrukkelijk verteld heeft wat de meisjes professioneel deden want als hij teveel vragen stelde werd ze boos. Hij was niet op de hoogte van het geld dat ze vroeg want dat zou hij nooit hebben aanvaard.

26.
Opvallend is dat bij de controles van meerdere meisjes steeds een attest afgeleverd door Meester M. D. wordt aangetroffen. Om deze reden wordt op 15 maart 2017 een huiszoeking uitgevoerd bij de advocaat. Dit levert geen relevante elementen op voor het dossier.

In haar verhoor op 3 mei 2017 bevestigt advocaat M. D. dat zij verschillende Thaise vrouwen heeft geholpen met hun verblijfsdocumenten waaronder P. R., S. K., W. T. en N. K. en dat de gesprekken met de vrouwen in het justitiepaleis gebeurden in aanwezigheid van een tolk - namelijk C. D. – en soms van een oudere Aziatische vrouw waarvan zij de naam niet kent. De contacten werden steeds gelegd via de tolk en de meisjes gaven aan ofwel hier te willen studeren, ofwel hier een relatie te hebben. Geen van de regularisatiedossiers, met uitzondering van N. K. , kon worden ingediend

aangezien de meisjes niet over een verblijfsadres beschikten. Meester M. D. is formeel dat ze eerste beklaagde niet kent.

27.
Op basis van deze verklaring wordt C. D. herverhoord.

Hij verklaart spontaan dat hij voor 4 à 6 Thaise meisjes heeft getolkt, en dit in 2014 en 2015.

C. D. verklaart verder dat, met betrekking tot de Thaise meisjes in dit dossier, er steeds een afspraak werd gemaakt met meester M. D., in het justitiepaleis. Tijdens deze afspraak zou meester M. D. juridisch advies gegeven hebben aan de Thaise meisjes en zou zij hen doorverwezen hebben naar de bevoegde instanties, al naargelang de vraag van de klant. Deze afspraken zouden hebben plaats gevonden in aanwezigheid van hemzelf, meester M. D. en de klant.

Met betrekking tot het document dat de Thaise vrouwen bij hen hadden tijdens hun controles verklaart C. D. dat het eerste beklaagde was die om dergelijk attest vroeg. Dit, volgens C. D., om te kunnen bewijzen dat de Thaise vrouw in kwestie op consultatie bij een advocaat was geweest. Volgens C. D. was het ook op vraag van eerste beklaagde dat er een pasfoto op het document werd bevestigd. Tevens leverde Meester M. D. een betalingsbewijs af.

28.
Op (…) overlijdt S. C. (alias S. K.) ten gevolge van een CO-vergiftiging in haar appartement te (…).

29.
Begin december 2017 ontvangen de politiediensten de vertaling van de resultaten van het rechtshulpverzoek dat is verzonden naar Thailand op 13 mei 2016 aangaande :

- “S.“ vermoedelijk S. H.,
- K. B.,
- ‘T.’ of ‘TI.’ vermoedelijk P. M. (naamsverandering naar R. R. P.).

Door de Thaise autoriteiten wordt de volledige identiteit van de drie personen overgemaakt aan de politiediensten. De Thaise autoriteiten delen eveneens mee dat genaamde “T.“ in 2003 het voorwerp uitmaakte van een bevel tot aanhouding omwille van feiten van tewerkstelling van personen in het buitenland zonder werkvergunning.

Het rechtshulpverzoek levert weinig of geen nuttige informatie op voor dit dossier aangezien de Thaise autoriteiten niet willen ingaan op de vraag om deze personen te verhoren.

30.
Naar aanleiding van de feiten in voorliggend strafdossier werden eerste en tweede beklaagde onder aanhoudingsmandaat geplaatst op 8 februari 2016.

Eerste en tweede beklaagde werden respectievelijk door de Kl op 2 juni 2016 en door de raadkamer op 10 maart 2016 onder strikte voorwaarden in vrijheid gesteld. Voor beide beklaagden gold een contactverbod, enerzijds met elkaar, anderzijds met de andere personen in het dossier.

Daarenboven mocht tweede beklaagde het huis niet verlaten tussen 20u en 8u. Deze voorwaarden werden telkens verlengd tot aan de regeling rechtspleging op 1 februari 2019.

Er werd éénmalig een proces verbaal opgesteld voor de schending van de voorwaarden door beiden beklaagde naar aanleiding van het overlijden van S. C..

Eerste beklaagde zou per sms contact hebben opgenomen met SA. S., met de vraag om haar te contacteren. Eerste en tweede beklaagde bezochten eveneens het lichaam van de overledene in het (…), waarmee ze eveneens het contactverbod ten opzichte van elkaar hebben geschonden. Tweede beklaagde nam bovendien contact op met P. om zijn hulp aan te bieden bij de organisatie van de repatriëring van het lichaam van de overledene.

Beide beklaagden worden hierover ondervraagd en geven de schending van hun voorwaarden toe doch verklaren dat dit enkel zou zijn gebeurd aangezien zij danig onder de indruk waren door het overlijden en hun hulp wensten aan te bieden.

Voor het overige zijn er geen schendingen gemeld.

3.2. Tenlasteleggingen

3.2.1. **Lidmaatschap van een criminele organisatie (tenlasteleggingen C en H)**

31. BESTAAN VAN EEN CRIMINELE ORGANISATIE

Met een criminele organisatie wordt bedoeld iedere gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven, die strafbaar zijn met een gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen.

Uit de elementen in het strafdossier blijkt dat het hier gaat om een internationaal georganiseerde vereniging die bestendig in de tijd Thaise meisjes naar België heeft overgebracht met het oog op het exploiteren van hun prostitutie. Zoals uit de verklaringen van de slachtoffers blijkt wordt hun reis goed voorbereid, georganiseerd en worden zij bij hun aankomst in België opgevangen en begeleid. De top van de organisatie doet beroep op een heel aantal personen, onder andere voor het bekomen van visa, begeleiden van de meisjes op de luchthavens en het aanleveren van de nodige reisdocumenten.

Het oogmerk van deze organisatie is mensenhandel in de zin van artikel 433quinquies §§ 1,1°, 2 en 4 van het Strafwetboek, gepleegd met meerdere van de verzwarende omstandigheden zoals opgenomen in artikel 433septies van het Strafwetboek en is strafbaar gesteld met een straf van meer dan drie jaar.

De internationale context, de frequentie van de activiteiten, het grote aantal slachtoffers, de samenwerking van de verschillende personen betrokken bij het netwerk, het onderling overleg om tot de overbrenging van de meisjes te kunnen komen, de duidelijke onderverdeling van de rollen

binnen het netwerk, zijn allemaal elementen die het bestaan aantonen van een goed georganiseerde criminele organisatie.

Het is duidelijk dat het eigenlijke doel van deze criminele organisatie het verwezenlijken van winst is. Uit de elementen in het stafdossier en meer bepaald de bankonderzoeken blijkt dat de winsten van de activiteiten in grotere mate toekomen aan de top van de criminele organisatie in Thailand. De prostituees verklaren elk afzonderlijk hoe ze grote bedragen, die zij verdienden met prostitutie, dienden af te betalen aan de organisatie.

32. EERSTE BEKLAAGDE : BEOORDELING VAN DE LEIDENDE PERSOON (tenlastelegging C)

Eerste beklaagde betwist in haar conclusies zich schuldig te hebben gemaakt aan mensenhandel en nog meer ondergeschikt deel uit te maken van een criminele organisatie, laat staan hierin een leidende persoon te zijn.

33.
Door mee te werken aan het overbrengen van Thaise vrouwen naar België in het kader van het voornoemde netwerk inzake mensenhandel heeft eerste beklaagde bewust deelgenomen aan de activiteiten van deze criminele organisatie.

Eerste beklaagde wist dat de Thaise vrouwen in België in de prostitutie zouden worden ingezet, zogenaamd om hun ‘schulden’ voor de overbrenging naar Europa af te lossen ten aanzien van de criminele organisatie die hun overbrenging had geregeld. Meer nog, zij stortte zelf deze bedragen door naar de Thaise tak van de organisatie.

Uit diverse elementen in het strafdossier, in het bijzonder de overeenstemmende verklaringen van de slachtoffers hieromtrent, de verklaringen van de gezelschapsdames en de telefonie en de chatgesprekken blijkt dat beklaagde wel degelijk een leidinggevende rol heeft binnen de criminele organisatie en zowel in België als in Thailand actief was en instructies gaf. Zij geeft haar akkoord aangaande de reizen en de prijzen, vangt de meisjes op als ze in België aankomen, zij int de gelden, zij treedt in contact met de baruitbaters, bepaalt wanneer de prostituees moeten werken en geeft hen instructies over het uitvoeren van hun job en aan te rekenen tarieven. De eerste beklaagde was een spin in het web die in contact stond met alle betrokkenen.

Gelet op de bovenstaande elementen zijn alle constitutieve elementen van de feiten van de tenlastelegging C in hoofde van eerste beklaagde bewezen.

34. TWEEDE BEKLAAGDE : LIDMAATSCHAP CRIMINELE ORGANISATIE (tenlastelegging H)

Om te beoordelen of het bewezen is dat een beklaagde “deel uitmaakt van een criminele organisatie" is het niet noodzakelijk dat hij misdrijven pleegt, of als mededader of medeplichtige, aan die misdrijven deelneemt in het raam van de criminele organisatie, aangezien die gedragingen het voorwerp uitmaken van onderscheiden misdrijven. Het is net de intentie van de wetgever geweest om personen die (legale) prestaties voor de criminele organisatie verrichten en hiervoor vergoed worden, te vervolgen, bijvoorbeeld voor het organiseren van vervoer, opvang of andere hand- en spandiensten.

Evenwel mag niet uit het oog verloren worden dat in artikel 324ter, § 1 van het Strafwetboek de woorden <<wetens en willens>> de woorden <<deel uitmaakt>> voorafgaan. Met andere woorden dient te worden bewezen dat de vervolgde persoon <<een positieve instelling met kennis van zaken>> moet hebben.

Tweede beklaagde had een relatie met eerste beklaagde en trachtte haar ten alle prijzen uit het prostitutiemilieu te halen, waarbij hij haar al zijn spaargeld schonk in de hoop dat zij samen een leven in Thailand konden uitbouwen, ver van haar prostitutieverleden. Hij ging met eerste beklaagde naar de luchthaven als er een nieuw Thais meisje aankwam en aanvaardde het feit dat deze “vriendinnen" van eerste beklaagde bij hen inwoonden. Zoals tweede beklaagde ter zitting toelicht, begreep hij niet veel van hun onderlinge gesprekken die meestal in het Thais werden gevoerd aangezien de meisjes geen van onze landstalen machtig waren en kon hij hierdoor slechts beperkt met hen in gesprek treden. Hij vergezelde zijn partner naar het casino waar hij, zoals de uitbaatster van de speelzaal N. G. te (…) V. A. K. in haar verhoor stelt, de inzetten van eerste beklaagde tracht onder controle te houden. Het feit dat hij soms aanwezig was als de meisjes haar geld gaven of dat hij op vraag van eerste beklaagde de meisjes ophaalde, is te verklaren doordat deze man er alles aan deed om zijn vrouw te plezieren. Zoals eerste beklaagde zelf stelt, werd zij boos en snoerde hem de mond indien tweede beklaagde vragen durfde stellen.

Het feit of hij met het stellen van deze daden wetens en willens deel heeft uitgemaakt van een criminele organisatie is de vraag die onder deze tenlastelegging dient beantwoord te worden. De rechtbank is van oordeel dat de objectieve elementen in het strafdossier niet bewijzen dat tweede beklaagde meer is geweest dan een naïeve man die zich heeft laten meeslepen door verliefdheid. Er zijn namelijk geen elementen voor handen die doen besluiten dat hij wetens en willens heeft gehandeld met het doel daden te stellen voor een criminele organisatie.

Tweede beklaagde dient te worden vrijgesproken voor deze tenlastelegging.

3.2.2 Mensenhandel (tenlasteleggingen A, B, D en E)

35. *Algemene context*
Op 2 augustus 2013 werd de wetgeving inzake mensenhandel grondig gewijzigd om de vervolging van daders eenvoudiger en adequater te maken. Deze wetswijziging zorgt ervoor dat de ruime incriminatieperiode zoals weerhouden in voorliggend dossier, zijnde tussen 2008 en 8 februari 2016, wordt opgedeeld in twee afzonderlijke tenlasteleggingen waarbij de opdeling wordt gemaakt voor enerzijds de slachtoffers tot en met 2013 en anderzijds de slachtoffers vanaf 2014.

Eerste en tweede beklaagde verzoeken in hun conclusie om de incriminatieperiodes te verbeteren of in te korten op basis van de effectieve tewerkstelling zoals vastgesteld op basis van de politionele controles voor de tenlastelegging B2, B3, B4 en B5.

De rechtbank kan hierop niet ingaan rekening houdende met het feit dat het aanvangspunt van de incriminatieperiode zoals weerhouden in de eindvordering per slachtoffer correct bepaald werd op basis van elementen in het strafdossier.

36. Tenlastelegging mensenhandel (A en B)

Levert het misdrijf mensenhandel in de zin van artikel 433quinquies van het Strafwetboek op: de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van de controle over hem teneinde ten aanzien van deze persoon de misdrijven te laten plegen die bedoeld worden in de artikel 380 §1, 4 van het Strafwetboek.

Mensenhandel met het oog op uitbuiting van prostitutie is als dusdanig niet zozeer gericht op de persoon die een persoon rekruteert om die zelf uit te buiten. Dit gedrag wordt bestraft door artikel 380, §1, 1° van het Strafwetboek. De tekst van artikel 433quinquies van het Strafwetboek is gericht op de persoon die anderen in staat stelt over te gaan tot de exploitatie van de ontucht of de prostitutie door aan die "anderen" personen te "leveren" om ze in de prostitutie te werk te stellen.

In casu stelde eerste beklaagde ontegensprekelijk daden die minstens bijdroegen tot de °levering° van meisjes in het prostitutiemilieu. De slachtoffers werden in Thailand gerekruteerd, waarna dan mede door eerste beklaagde hun overbrenging werd georganiseerd tot in België. De slachtoffers werden eens in België aangekomen opgevangen door eerste beklaagde die voor hen plaatsen zocht in de etalages in de Aarschotstraat. De exploitatie van de slachtoffers blijkt uit de elementen van het strafdossier. De slachtoffers verklaren immers in gelijklopende verklaringen dat zij wekelijks hun inkomsten uit prostitutie dienden af te staan aan de leden van deze criminele organisatie, zogenaamd met het oog op het aflossen van hun 'schulden' omwille van de overbrenging naar Europa. Uit de getapte telefoongesprekken blijkt bovendien dat er overleg is tussen eerste beklaagde en andere leden van de criminele organisatie (onder andere T.) over de terug te betalen bedragen.

De rechtbank zal hierna afzonderlijk nagaan of het misdrijf van mensenhandel in hoofde van beide beklaagden bewezen is.

37. EERSTE BEKLAAGDE
Eerste beklaagde betwist te hebben gehandeld vanuit het oogpunt van mensenhandel doch stelt in haar conclusie dat zij enkel hulp zou hebben geboden aan een aantal landgenotes die naar België wensten te komen.

In het strafdossier betreffende de tenlastelegging A, is er de verklaring van de gezelschapsdame N. L. dat vier meisjes - A. S. (A.1.), SO. S. (A.4.), S.-K. A. (A.2.), S.-K. N. (A.3.) – tewerkgesteld waren in bar (…) en het feit dat hun "zus", die op foto door de gezelschapsdame N. L. wordt herkend als eerste beklaagde, hen van Thailand had laten overkomen.

Eerste beklaagde werpt op dat de meisjes nooit werden ondervraagd en zij dan ook voor tenlastelegging A.1 tot en met A.5 dient te worden vrijgesproken.

De gezelschapsdame van bar (…) verklaart nochtans dat N. K. werkte op instructie van "J." en dat deze "J." beslist heeft om de meisjes als vitrineprostituee te laten werken. Volgens deze gezelschapsdame zou N. K. geld moeten afgeven aan J. (PV 50821/2014).

De verklaringen van deze gezelschapsdames zijn gedetailleerd en zijn van aard om twijfel uit te sluiten. Uit deze verklaringen blijkt dat de meisjes weerhouden onder de tenlasteleggingen A1 tot en met A5 naar België werden gebracht met het oog op hun tewerkstelling in de prostitutie en eerste beklaagde hier wetens en willens aan heeft bijgedragen.

De slachtoffers weerhouden onder tenlastelegging B zijn P. R., S. K. alias S. C., W. T., SA. S., A. T.. Mede door het telefonie- en bankonderzoek, evenals de verklaringen van de slachtoffers en de verklaring van eerste beklaagde zijn de feiten weerhouden onder tenlastelegging B voor al deze slachtoffers (B1 tot en met B5) bewezen vermits vaststaat dat eerste beklaagde de meisjes heeft opgevangen en zorgde voor hun tewerkstelling in de prostitutie.

Het is eerste beklaagde die hen heeft geholpen om de reis van Thailand naar Europa te organiseren en hen opving als ze in België zijn aangekomen. Het is tevens eerste beklaagde die voor hen een plaats zocht in de vitrines en hen aanstuurde op alle vlakken. Eerste beklaagde was zich op elk moment bewust dat de vrouwen in de prostitutie werden tewerk gesteld.

De tenlasteleggingen A (1 tot en met 5) en B (1 tot en met 5) zijn bewezen ten aanzien van eerste beklaagde.

38. TWEEDE BEKLAAGDE

Tweede beklaagde leerde eerste beklaagde kennen in de loop van augustus 2014 wanneer zij nog in een vitrine in (…) werkzaam was.

Hijzelf betwist op de hoogte te zijn geweest van de professionele bezigheden van de “vriendinnen" van zijn partner die bij het koppel inwoonden.

Gelet op de verklaringen van eerste beklaagde en de slachtoffers en het feit dat zijn partner zelf tewerkgesteld was in deze sector is het twijfelachtig dat hij niet op de hoogte was van het feit dat de meisjes zich prostitueerden.

De rechtbank stelt echter vast dat er zich in het strafdossier onvoldoende elementen bevinden om met zekerheid vast te stellen dat tweede beklaagde als (mede)dader kan worden aanzien zoals weerhouden in tenlasteleggingen A5 en B1 tot en met 5.

Er zijn geen objectieve elementen voor handen die erop wijzen dat betrokkene zelf daden heeft gesteld als (mede)dader die erop gericht zouden zijn deze slachtoffers uit te buiten. Op basis van telefonie staat vast dat hij soms één van de meisjes oppikte of afzette en tevens dat hij samen met eerste beklaagde de meisjes afhaalde van de luchthaven, zoals uit de verklaringen van de slachtoffers blijkt.

Het mededaderschap van artikel 66 van Strafwetboek vereist dat de mededader een door de wet bepaalde vorm van medewerking aan het misdrijf verleent, hij weet dat hij daaraan zijn medewerking verleent en hij het opzet heeft daaraan zijn medewerking te verlenen.

Of tweede beklaagde het opzet heeft gehad om mee te werken aan een misdrijf en hierbij een essentiële en onontbeerlijke rol heeft gespeeld die het misdrijf heeft mogelijk gemaakt, is twijfelachtig. De rechtbank is van oordeel dat er in het strafdossier geen elementen voor handen zijn die tot eerste beklaagde, in tegenstelling tot eerste beklaagde, wetens en willens zijn medewerking aan het misdrijf van mensenhandel heeft verleend.

Er is bijgevolg sprake van twijfel die in het voordeel van tweede beklaagde moet spelen. Hij dient bijgevolg te worden vrijgesproken voor deze tenlasteleggingen.

39. Verzwarende omstandigheden

De verzwarende omstandigheden bij de tenlasteleggingen A en B worden hierna afzonderlijk beoordeeld.

Kwetsbare positie
Voor zover de tenlasteleggingen onder A en B bewezen zijn in hoofde van beklaagden, is ook de verzwarende omstandigheid dat dit gebeurde, door misbruik te maken van de kwetsbare positie van de slachtoffers, bewezen.

Het staat op basis van de verklaringen van de slachtoffers onmiskenbaar vast dat zij zich in een kwetsbare positie bevonden. In haar eigen verklaring stelt eerste beklaagde dat ze de meisjes die totaal geen andere uitweg meer hadden in contact bracht met "T.". Om hun reis naar Europa te bekostigen dienden de vrouwen leningen af te sluiten waarvoor familie-eigendommen in pand werden gegeven en hierdoor de morele druk op de meisjes om deze contracten af te lossen groot was.

Het staat vast dat de slachtoffers zich in een toestand van illegaal verblijf en van precair levensonderhoud bevonden: zij werden in de waan gelaten dat zij in bezit waren van een geldige verblijfs- en werkvergunning en dienden volgens hun verklaringen op instructie van eerste beklaagde de eerste vier maanden elke dag te werken en voldoende klanten ter wille te zijn. Door het feit dat zij de taal niet machtig waren en geen toegang hadden tot de officiële kanalen, werden zij door eerste beklaagde volledig in onwetendheid gehouden en hadden ze geen andere keuze dan de instructies van eerste beklaagde op te volgen.

Listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang
Voor zover de tenlasteleggingen onder A en B bewezen zijn in hoofde van beklaagden, is ook de verzwarende omstandigheid dat dit gebeurde, direct of indirect, met gebruik van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang bewezen. Uit het strafdossier blijkt dat de meisjes werd voorgehouden dat zij een betere toekomst tegemoet gingen in Europa, terwijl eerste beklaagde goed wist dat zij enorme bedragen van hun inkomsten dienden af te staan. Zo dienden zij 7.000 EUR te betalen voor een "verblijfsdocument", wat in feite een gewone brief was van de advocaat die stelde betrokkene te hebben gezien in het kader van een aanvraag tot regularisatie. Daarenboven diende dit document om de zes maanden te worden vernieuwd en opnieuw betaald. Verder blijkt uit bijvoorbeeld de verklaring van P. R. dat eerste beklaagde wanneer zij van oordeel was dat het meisje niet genoeg verdiende, haar meedeelde dat er meer geld diende te komen of dat ze anders het geld bij de moeder (van P. R.) zou gaan halen. Op die manier werden de slachtoffers nog meer onderworpen aan de richtlijnen van eerste beklaagde.

Gewoonte
Voor zover de tenlasteleggingen onder A en B bewezen zijn in hoofde van beklaagden, is ook de verzwarende omstandigheid dat hiervan een gewoonte werd gemaakt, bewezen. Op basis van de elementen van het strafdossier, waaronder het (her)verhoor van eerste beklaagde, kan met

zekerheid worden vastgesteld dat zij in de periode 2008-2016 frequent verschillende vrouwen vanuit Thailand naar België heeft helpen komen met als doel hun uitbuiting door prostitutie.

Deelneming aan criminele organisatie
De rechtbank verwijst wat betreft de beoordeling van het bestaan van de criminele organisatie naar wat wordt uiteengezet in randnummer 31 e.v. van dit vonnis en stelt vast dat er inderdaad sprake is van een criminele organisatie.
Indien de feiten onder de tenlasteleggingen A en B bewezen worden verklaard in hoofde van de beklaagden, zijn ze dan ook gepleegd in het kader van een deelneming aan een criminele organisatie. Temeer dat uit de elementen van het strafdossier, in het bijzonder de getapte telefoongesprekken tussen eerste beklaagde en T., blijkt dat eerste beklaagde zeer goed wist toen zij deze vrouwen naar België bracht dat de slachtoffers in de prostitutie zouden worden geëxploiteerd en op alle niveaus hiertoe haar medewerking verleende.

De verzwarende omstandigheden zoals weerhouden in de dagvaarding zijn aldus bewezen in hoofde van eerste beklaagde.

40. Exploitatie van ontucht (Tenlasteleggingen D en E)

Artikel 380 §1, 4° van het Strafwetboek stelt strafbaar hij die op welke manier ook iemand anders ontucht en prostitutie exploiteert.

Exploiteren in de zin van artikel 380, §1, 4°, van het Strafwetboek kan worden omschreven als het verwerven van voordelen door de tewerkstelling van een persoon als prostituee en is aldus een ruim begrip.

Om van exploitatie van prostitutie te kunnen spreken is aldus vereist dat beklaagde kennelijk voordelen haalt uit de prostitutie.

41. VERZWARENDE OMSTANDIGHEDEN
Verwijzende naar wat werd uiteengezet onder randnummer 36 is de rechtbank van oordeel dat wanneer de tenlasteleggingen D en E bewezen zouden worden geacht de verzwarende omstandigheden in hoofde van beklaagden bewezen zijn en er sprake is van Listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang en dat deze feiten zouden zijn gepleegd binnen het kader van een criminele organisatie waarvan de rechtbank het bestaan reeds onder randnummer 30 bewezen achtte.

42. EERSTE BEKLAAGDE
Zoals uiteengezet onder de feiten, dienden de slachtoffers leningsovereenkomsten af te sluiten om hun reis naar Europa te bekostigen waarbij de familiale eigendomsaktes als onderpand werden gegeven. Eerste beklaagde speelde hierbij een (in)directe rol door op telreden als getuige zoals blijkt uit een foto van de leningsovereenkomst van A. T. die werd vertaald en aan het strafdossier toegevoegd. Op de geleende bedragen dienden intresten van 3% terugbetaald te worden zoals blijkt uit de verklaring van eerste beklaagde. Zij verklaart zelf dat zij onderhandelde dat de meisjes “slechts“ 3% dienden terug te betalen in plaats van de voorziene 5%. De slachtoffers die spreken van bedragen tot 30.000 EUR kregen deze bedragen zelf nooit in handen. Ze zouden door de

organisatie aangerekend worden voor de reis. De slachtoffers dienden deze bedragen ook eerst terug te betalen vooraleer zij zelf inkomsten konden genereren uit hun prostitutie-activiteit.

De verklaringen van verschillende slachtoffers vermelden onder meer 7.000 EUR die ze dienden te betalen aan eerste beklaagde voor een “visum” van zes maanden, nadien te verlengen tegen hetzelfde bedrag en dat in realiteit niet meer was dan een bewijs van consultatie bij de advocaat.

Rekening houdende met de verklaringen van alle betrokkenen in het strafdossier is het duidelijk dat eerste beklaagde niet meer werkte en haar eigen levensstandaard, waaronder haar gokverslaving, bekostigde met de prostitutie-inkomsten van de slachtoffers.

Voor de berekening van de bedragen onder ten lastlegging D bevat het strafdossier enkel de verklaring van de gezelschapsdame N. L. die stelt dat de meisjes 100 EUR per maand dienden af te betalen aan “J.”, zijnde eerste beklaagde. Wegens het ontbreken van verhoren van deze vrouwen, het feit dat eerste beklaagde in haar verhoor niets over deze meisjes verklaart en het feit dat er geen gegevens beschikbaar zijn over de bedragen die deze slachtoffers dienden te betalen voor hun reizen, kan de rechtbank niet beoordelen of de tenlasteleggingen D bewezen is en er sprake is van exploitatie in hoofde van eerste en tweede beklaagde ten nadele van deze vijf slachtoffers.

Eerste beklaagde dient te worden vrijgesproken voor tenlastelegging D.1, D.2., D.3., D.4 en D5.

De berekening van de bedragen zoals weerhouden in de eindvordering onder de tenlastelegging E zijn ondersteund door de verklaringen van de slachtoffers, eerste beklaagde die zelf in haar verhoor informatie verstrekt over de financiële regelingen, de documenten terug gevonden bij de huiszoekingen en de telefoongesprekken en chats. Deze bedragen zijn op basis van de objectieve elementen in het strafdossier gegrond en bewezen.

De tenlasteleggingen E.1 tot en met E.5 zijn in hoofde van eerste beklaagde wel bewezen.

43. TWEEDE BEKLAAGDE

Rekening houdende met wat uiteengezet is onder randnummer 38 van dit vonnis, is de rechtbank van oordeel dat de tenlasteleggingen van mensenhandel niet bewezen zijn in hoofde van tweede beklaagde. Er zijn geen objectieve elementen in het strafdossier die bewijzen dat tweede beklaagde zich op enig moment zou hebben schuldig gemaakt aan de exploitatie van ontucht of prostitutie voor de slachtoffers zoals weerhouden onder de tenlastelegging D5 en E1 tot en met E5.

Bijgevolg dient tweede beklaagde te worden vrijgesproken voor de tenlasteleggingen D.5 en E.1. tot en met E.5.

3.3.3. **Witwas (tenlasteleggingen F en G)**

44. TENLASTELEGGINGEN F1 tot en met F4

Bank- en vermogensonderzoek ten aanzien van eerste beklaagde tonen aan dat er een grote discrepantie is tussen haar belastbaar inkomen en de geldtransacties die zij uitvoert.

Eerste beklaagde verklaart zelf tot haar relatie met tweede beklaagde werkzaam te zijn geweest binnen de prostitutie waardoor zij inkomsten genereerde. Evenwel blijkt uit de telefonie dat beklaagde op vraag van de andere prostituees gelden overmaakte, zowel naar de top van de criminele organisatie in Thailand, als naar de familieleden van de vrouwen. Dat deze gelden eveneens afkomstig waren uit hun prostitutieactiviteiten was door eerste beklaagde onmiskenbaar geweten.

Eerste beklaagde betwist de berekening van de bedragen zoals weerhouden onder F in de eindvordering. Deze bedragen zijn in feite de creditering van de bankrekening van eerste beklaagde waarvan het belastbaar inkomen in mindering wordt gebracht.

De rechtbank kan dan ook niet met de vereiste zekerheid vaststellen dat de bedragen zoals weerhouden onder F1 tot en met F 4, rechtstreeks afkomstig zijn uit het misdrijf zoals weerhouden onder de tenlasteleggingen A, B, D en E. Daarenboven verklaren eerste en tweede beklaagde zoals bevestigd door de verklaring van V. A. K., uitbaatster van de speelzaal, dat beiden dagelijks in het casino speelden en hierbij maandelijks, volgens de verklaring van tweede beklaagde, 3.500 à 4.000 EUR winst behaalden.

Er is bijgevolg sprake van twijfel die in het voordeel van eerste beklaagde moet spelen, zodat zij dient vrijgesproken te worden voor de tenlasteleggingen F1 tot en met F4.

45. TENLASTELEGGINGEN F5 en F6

Het staat niet ter discussie dat eerste beklaagde bepaalde sommen op haar Thaise bankrekening ontvangen heeft vanwege tweede beklaagde.

Uit het strafdossier en uit de stukken van de verdediging blijkt dat tweede beklaagde deze gelden heeft bekomen na de verkoop van zijn woning in het kader van zijn echtscheiding. Hij bevestigt ter zitting deze gelden aan eerste beklaagde te hebben overgemaakt omdat hij haar en haar familie financieel wenste te ondersteunen. Ter zitting voegt tweede beklaagde hieraan toe dat het koppel (op dat moment) de hoop koesterde om in Thailand een huis te kopen en hier samen hun toekomst uit te bouwen.

De rechtbank stelt vast dat deze gelden geen criminele oorsprong hebben. Eerste beklaagde dient dan ook te worden vrijgesproken voor de feiten onder de tenlasteleggingen FS en F6.

46. TENLASTELEGGING G1

Rekening houdende met het feit dat eerste beklaagde tot en met augustus 2014 zelf in de prostitutie werkzaam was en het niet duidelijk is of de overgeschreven bedragen voortkomen uit deze activiteiten, waarvoor zij niet vervolgd wordt, of uit inkomsten gegenereerd uit de misdrijven weerhouden onder de telastleggingen A, B, D en E bestaat er twijfel over de oorsprong van deze gelden en dient eerste beklaagde hiervoor te worden vrijgesproken.

47. TENLASTELEGGINGEN G4 en G6

verwijzende naar het feit dat sinds 2014 eerste beklaagde geen eigen professionele activiteiten meer uitoefende, geen andere rechtmatige bron van inkomsten meer had en het feit dat de rechtbank van oordeel is dat de tenlasteleggingen onder A, B, D en E ten aanzien van haar bewezen

zijn, acht de rechtbank de tenlasteleggingen G4 en G6 in hoofde van eerste beklaagde wel bewezen.

48. TENLASTELEGGING G5

Rekening houdende met de gesprekken uit de telefoontap tussen eerste beklaagde en P. R. staat het vast dat eerste beklaagde deze twee enveloppen met geld heeft ontvangen. Wat of wie de bestemming of de bestemmeling van deze gelden ook betreft, eerste beklaagde was wetende van het feit dat de gelden van deze vrouwen afkomstig waren uit de misdrijven zoals weerhouden onder tenlastelegging B.

De rechtbank acht dan ook tenlastelegging G5 bewezen.

49. TENLASTELEGGINGEN G2 en G3

Zoals hoger reeds uiteengezet, verkocht tweede beklaagde zijn voormalige echtelijke woning en maakte deze gelden nadien over op de rekening van eerste beklaagde zoals ook blijkt uit de stukken neergelegd door de verdediging.

Rekening houdende met de legale oorsprong van de gelden weerhouden onder tenlastelegging G2 en G3 dient tweede beklaagde te worden vrijgesproken.

3.3 Straftoemeting

50.

De feiten die het voorwerp uitmaken van de bewezen verklaarde tenlasteleggingen zijn de uiting van eenzelfde misdadig opzet, zodat met toepassing van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek slechts één straf moet worden opgelegd, met name de zwaarste.

51.

De rechtbank tilt bijzonder zwaar aan deze feiten. Mensenhandel maakt misbruik van de hoop (of wanhoop) van mensen op een beter leven.

De verdediging merkt terecht opdat er hier geen sprake is van fysieke mishandeling door de mensenhandelaars, dat de slachtoffers niet werden misleid over het doel van hun reis naar Europa en ze eens hier aangekomen niet van hun vrijheid werden beroofd door de organisatie.

Zoals uit de verklaringen van de slachtoffers ook blijkt, verplaatsen zij zich met de bus van de woning naar de bar en beschikken zij over hun eigen documenten. Uit de documenten blijkt dat de meisjes soms naar Thailand gingen om nadien naar België terug te keren, dit uit eigen wil. De meisjes woonden in de woning van eerste beklaagde en dienden niet te vertoeven in mensonwaardige omstandigheden.
De rechtbank houdt rekening met deze elementen bij het bepalen van de strafmaat.

Evenwel doet dit geen afbreuk aan het feit dat de slachtoffers het merendeel van hun inkomsten uit prostitutie dienden over te dragen aan het netwerk van mensenhandelaars en onder druk stonden om zo veel mogelijk geld te verdienen.

Het feit dat de meisjes zich illegaal in het land bevinden maakt de slachtoffers kwetsbaar, zowel wanneer zij in handen van deze mensenhandelaars blijven, als op het ogenblik dat zij onbegeleid in België zouden verblijven. Dit bevestigt eerste beklaagde ondubbelzinnig in haar herverhoor waar ze aangeeft zich ernstige zorgen te maken over de meisjes nu zij aangehouden is en de meisjes aan hun lot zijn overgelaten. De slachtoffers bevestigen dit ook in hun herverhoor; ze maken zich zorgen over hun familie aangezien ze door de aanhouding van eerste beklaagde niet in staat zijn inkomsten te verwerven en aldus hun schulden af te betalen.

Het misdrijf mensenhandel, zeker wanneer uitgevoerd in het kader van een criminele organisatie, tast de stabiliteit van onze samenleving aan. Eerste beklaagde deinsde er bovendien niet voor terug om bij de slachtoffers de valse schijn te creëren dat zij op regelmatige wijze in het land verbleven en werkten en rekende hen hoge bedragen aan om deze schijn in stand te houden mits tussenkomst van andere personen.

52.
Een belangrijk signaal is noodzakelijk. Eerste beklaagde dient tot het besef te worden gebracht dat mensenhandel totaal onaanvaardbaar is en dat zij op geen enkele wijze haar medewerking hieraan mag verlenen. Het feit dat de slachtoffers bereid zijn in de prostitutie te werken, doet hieraan geen afbreuk.

De op te leggen straffen dienen zowel de vergeldingsbehoefte van de maatschappij als de algemene en individuele preventie te dienen. De straffen moeten van die aard zijn dat eerste beklaagde ervan weerhouden wordt zich in de toekomst nog schuldig te maken aan gelijkaardige feiten en zij moeten tevens een afschrikwekkend effect hebben ten aanzien van potentiële daders zodat zij zouden nalaten om kwetsbare vrouwen uit te buiten.

53.
Eerste beklaagde werpt in haar conclusies op dat de redelijke termijn voor de behandeling van deze zaak werd overschreden.

Het onderzoek startte met de politionele informatie zoals vermeld in het proces-verbaal van 10 oktober 2013 en kende hierop een normaal verloop waarbij alle onderzoeksmaatregelen werden aangewend om verdachte en slachtoffers in kaart te brengen.

Op 16 maart 2015 werd een gerechtelijk onderzoek gevorderd, gevolgd door een uitgebreid telefonieonderzoek en de interceptie van en huiszoekingen bij eerste en tweede beklaagde op 8 februari 2016. Het onderzoek kende zijn verder verloop waarbij rekening moet gehouden worden met de complexiteit van het dossier en het feit dat de politiediensten afhankelijk waren van de informatie van de Thaise autoriteiten en vertaling hiervan, wat de nodige tijd in beslag neemt. Deze informatie werd ontvangen in december 2017.

Het dossier wordt door de onderzoeksrechter aan het openbaar ministerie meegedeeld op 17 januari 2018. De eindvordering dateert van 21 november 2018. De regeling rechtspleging heeft kunnen plaatsvinden op 1 februari 2019.

Er is geen enkele objectieve reden in het dossier voor handen die verantwoordt waarom het dossier tussen 17 januari 2018 en 21 november 2018 heeft stil gelegen.

De rechtbank is van oordeel dat de periode tussen het meedelen van het onderzoek door de onderzoeksrechter en de verwijzing van de beklaagden naar de rechtbank niet kan verantwoord worden. De overschrijding van de redelijke termijn heeft hier evenwel geen impact op de garanties voor een eerlijk proces, doch kan wel in rekening worden gebracht bij de straftoemeting.

54.
Rekening houdend met haar rol, het gegeven dat eerste beklaagde actief was binnen de criminele organisatie gedurende de hele periode van het strafonderzoek, het zwaarwichtig karakter van de bewezen verklaarde feiten, de voormelde doelstellingen van de straftoemeting en het blanco strafregister van eerste beklaagde in België, is de rechtbank van oordeel dat een gevangenisstraf en een geldboete zoals hierna bepaald in het beschikkend gedeelte van het vonnis de enige gepaste maatschappelijke reactie is om beklaagde de ernst van haar handelen te doen inzien.

De geldboete voor eerste beklaagde wordt conform artikel 433septies tweede lid van het Strafwetboek zo veel keer toegepast als er slachtoffers zijn. De geldboete wordt bijgevolg als volgt berekend: 10 slachtoffers x 1.000 euro = 10.000 euro, te vermenigvuldigen met de wettelijke opdeciemen.

Beklaagde wordt eveneens, overeenkomstig artikel 433novies, § 1 van het Strafwetboek, ontzet van de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten en dit gedurende een termijn van 5 jaar.

55.
Bij het bepalen van de straf mag evenwel niet uit het oog verloren worden dat eerste en tweede beklaagde respectievelijk door de Kl op 2 juni 2016 en door de raadkamer op 10 maart 2016 onder strikte voorwaarden in vrijheid werden gesteld. Deze voorwaarden werden verlengd tot aan de regeling rechtspleging op 1 februari 2019. Deze zeer lange periode van vrijheid onder voorwaarden is, met uitzondering van de gevolgen van het overlijden van S. C., vlekkeloos verlopen. Het kan niet worden betwist en de rechtbank stelt dit ter zitting ook vast dat deze lange periode een zware impact heeft gehad op het leven van beklaagden. Zo werd hen gedurende deze hele periode het verbod opgelegd in contact te treden met elkaar, waardoor zij hun relatie zagen stranden en ze op zoek dienden te gaan naar een nieuwe afzonderlijke woonst, en werd hen een uitgaansverbod opgelegd, met alle sociale gevolgen van dien.

Eerste beklaagde bevindt zich bovendien nog in de wettelijke voorwaarden om te genieten van een straf met uitstel. Rekening houdende met al de bovenvermelde elementen, kan daarom een groot deel van de gevangenisstraf en de geldboete met uitstel van tenuitvoerlegging worden toegekend.

3.4 Verbeurdverklaring – in beslag genomen stukken

Verbeurdverklaring conform artikel 42, 1° van het Strafwetboek

56.

Naast een som cash geld van 1.395 EUR euro zijn er een groot aantal voorwerpen in beslag genomen bij de huiszoeking in de woning van eerste beklaagde (zie PV nr. 5766/17) . Er zijn geen bewijzen voor handen dat het bedrag van 1.395 EUR voorkomt uit het misdrijf.

Aangezien een aantal zaken het voorwerp hebben uitgemaakt van het misdrijf en of gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van het misdrijf en eigendom zijn van eerste beklaagde, worden zij verbeurd verklaard, zoals hierna bepaald meer bepaald :

- OS 1750964 : iPhone (…), IMEI : (…) + nanosimkaart P. (…)
- OS 1753546: GSM-toestel S. IMEI (…) + SIM-kaart n° (…)
- OS 1753549 : Draagbare pc A. van C. J. + oplader

De rechtbank maakt voor het overige de overtuigingsstukken over aan het openbaar ministerie om te handelen naar recht.

Verbeurdverklaring conform artikel 42, 3° van het Strafwetboek

57.
Het openbaar ministerie vordert schriftelijk de verbeurdverklaring van bepaalde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zouden zijn verkregen, goederen en waarden die in de plaats ervan zouden zijn gesteld en inkomsten die zouden zijn voortgevloeid uit de belegde voordelen, namelijk lastens eerste beklaagde volgende bedragen:

De inkomsten van de slachtoffers zoals weerhouden in de tenlasteleggingen E1 tot en met E5

- N. K. : de geldsom van 54.000 EUR
- P. R. : de geldsom van 12.100 EUR
- S. K. : de geldsom van 50.000 EUR
- W. T. : de geldsom van 30.000 EUR
- SA. S. : de geldsom van 2.600 EUR
- A. T. : de geldsom van 10.760 EUR

TOTAAL : 159.460 EUR

Het wederrechtelijke vermogensvoordeel van eerste beklaagde wordt door het openbaar ministerie geraamd op een totale geldsom van 344.260 EUR.

58.
Gelet op de vrijspraak voor tenlastelegging D dient het hiervoor gevorderde bedrag van 184.8CX) EUR te worden afgewezen.

59.
Wat betreft de tenlasteleggingen E, zijn deze bedragen gebaseerd op de gedetailleerde afrekeningen van de slachtoffers zoals weergegeven in de verhoren, de bankonderzoeken, voornamelijk de bedragen zoals overgemaakt door eerste beklaagde, de verklaringen van de slachtoffers, de bedragen zoals weergegeven in de gesprekken tijdens de telefoontap, de verklaringen van eerste beklaagde, de verklaringen van de gezelschapsdames, de documenten

terug gevonden bij de huiszoekingen op het adres van eerste beklaagde, advocaat M. D. en C. D., de verklaringen van deze advocaat en de tolk.

60.
Rekening houdende met de vrijspraak van tweede beklaagde, kan de rechtbank niet ingaan op de door het openbaar ministerie lastens hem gevorderde verbeurdverklaring.

3.4 Kosten, bijdrage en vergoeding

61.
Alle gerechtskosten werden gemaakt voor de bewezen gebleven tenlasteleggingen, voor de tenlasteleggingen D1, D2, D3, D4 , D5, F1, F4, FS en F6 werden geen afzonderlijke kosten gemaakt.

De beklaagde is een bijdrage verschuldigd aan het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden. De rechtbank is verplicht om bij iedere veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdstraf deze solidariteitsbijdrage op te leggen

4 BEOORDELING OP BURGERLIJKGEBIED

62.
Niemand heeft zich burgerlijke partij gesteld. De rechtbank houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

OM DEZE REDENEN

DE RECHTBANK

Gelet op de artikelen:

- 154, 162, 182, 185, 189, 190, 191, 194, 195, 226 en 227 van het Wetboek van strafvordering;
- 4, artikel 10ter en 12 van de wet van 17 april 1878, houdende de voorafgaande titel van het wetboek van strafvordering;
- 7, 25, 31, 38, 65, lid 1, 66, 196, 324bis, 324ter §3, 433quinquies, 91, 1°, 433septies, eerste lid, 2°, 3°, 4° en 6°, 433septies, tweede lid, 433octies 2° en 433novies, § 1 van het Strafwetboek;
- 1, 8, 9, 10, 11 en 12 van de wet van 29 juni 1964, betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie; het K.B. van 6 oktober 1994;
- wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;
- 1 en 3 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecíemen op de geldboetes, zoals gewijzigd;
- 28, 29 en 41 van de wet van 1 augustus 1985 en het K.B. van 18 december 1986, zoals gewijzigd;
- 91, lid 2 en 148 van het K.B. van 28 december 1950 betreffende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd;

- 11, 12, 16, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

RECHTDOENDE NA TEGENSPRAAK ten aanzien van C. J. en G. J..

OP STRAFGEBIED

Eerste beklaagde, C. J.

De rechtbank verklaart de tenlasteleggingen D1 tot en met D5 en F1 tot en met F6 niet bewezen en spreekt C. J. hiervoor vrij.

De rechtbank verklaart de tenlasteleggingen A.1 tot en met A,5, B.1 tot en met B.5, C, E.1 tot en met E.5, G1, G4, G5 en G6 bewezen in hoofde van C. J..

De rechtbank veroordeelt C. J. voor de bewezen feiten van de tenlasteleggingen A. 1 tot en met A.5, B.1 tot en met B.5, C, E.1 tot en met E.5, G1, G4, G5 en G6 samen tot:

- een hoofdgevangenisstraf van 36 (zesendertig) maanden en
- een geldboete van 10.000 (tienduizend) EUR

Zegt dat de geldboete van **10.000 (tienduizend) EUR** wordt verhoogd, bij toepassing van de wet op de opdeciemen, tot **80.000 (tachtigduizend) EUR** en vervangen, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn, door een vervangende gevangenisstraf van drie maanden.

De rechtbank verleent C. J. uitstel van tenuitvoerlegging voor het gedeelte van de hoofdgevangenisstraf dat de voorlopige hechtenis te boven gaat en voor 9/10e van de geldboete, telkens voor een periode van 5 jaar.

De rechtbank spreekt de ontzetting uit van de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten en dit gedurende een termijn van 5 jaar.

De rechtbank veroordeelt C. J. tot betaling van
- een bijdrage van 25,00 EUR, dit bedrag van 25,00 EUR met opdeciemen gebracht op 200 EUR.
- een vaste vergoeding van 54,76 EUR.

Verbeurdverklaring - in beslag genomen stukken

De rechtbank beveelt de verbeurdverklaring van de zaken die in beslag genomen werden en neergelegd op de correctionele griffie van deze rechtbank onder OS-nummer
- OS 1750964 : iPhone (…), IMEI : (…) + nanosimkaart P. (…)
- OS 1753546: GSM-toestel S. IMEI (…) + SIM-kaart n° (…)
- OS 1753549 : Draagbare pc A. van C. J. + oplader
-

op grond van artikel 42,1° en 43 van het Strafwetboek.

De rechtbank beveelt de overmaking aan het Openbaar Ministerie van al de andere stukken die in beslag genomen werden en neergelegd op de correctionele griffie van deze rechtbank om te handelen als naar recht.
De rechtbank verklaart het bedrag van 159.460 EUR als zijnde het wederrechtelijk vermogensvoordeel lastens eerste beklaagde verbeurd op grond van artikel 42,3° Strafwetboek.

Kosten

De rechtbank veroordeelt C. J. tot de kosten gemaakt door het Openbaar Ministerie, tot op heden begroot op 5.151 ,83 EUR.

Tweede beklaagde, G. J.

De rechtbank verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A5, B, D5, E, G2, G3 en H niet bewezen in hoofde van tweede beklaagde en spreekt G. J. hiervoor vrij.

Legt de kosten van de dagvaarding van tweede beklaagde ten laste van de Belgische Staat.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Dit vonnis is gewezen door de 23ste correctionele kamer van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, samengesteld uit:

- Mevr. D. rechter-voorzitter;
- Mevr. T. rechter;
- Mevr. B. plaatsvervangend rechter;

Die aan alle zittingen en aan het beraad hebben deelgenomen.

En,
Mevr. B. bevindt zich in de onmogelijkheid om het vonnis te tekenen (art. 779, 782bis en 785 Gerechtelijk Wetboek)

Dit vonnis werd uitgesproken op de openbare zitting van de 23ste kamer op 8 november 2019 door:

Mevr. D.	rechter voorzitter
Met bijstand van M. L.	griffier
En mevr, D.	substituut-procureur des Konings bij het parket te Brussel